

der er forskellige Former, hvorunder dette kan gøres — jeg siger, ligesom det har været Skik og Brug i mangfoldige af Landets Kommuner i mange Aar, saaledes tilstræbe vi noget lignende ved dette Lovforslag. Jeg skal slet ikke komme ind paa Forhandlingernes Gang om dette Punkt, men blot sige, at et Flertal i Udvalget er blevet enigt om de Regler, som findes i Ændringsforslag Nr. 15, og anbefaler dem indstændigt til det høje Tings Vedtagelse. Jeg behøver ikke at gennemgaa disse Regler, da ærede Medlemmer jo ere fortrolige med dem. Der er paa dette Punkt sket en Indrømmelse, idet jeg og mine nærmeste Meningsfæller have maattet gaa ind paa noget, som ikke absolut tiltaler os. Vi ønskede helst at blive staaende ved Lovforslagets Regler i den Henseende og tro ikke, at de føre for vidt, men, som sagt, vi ere gaaede ind paa, hvad der her staar, paa Betingelse af, at det Beløb af 600 Kr. og derunder, hvorover Ligningsmyndighederne have frit Skøn med Hensyn til Nedsættelser, forhøjes til 1,000 Kr. i Købstæderne og 800 Kr. paa Landet. Det er, mener jeg, en temmelig væsentlig Ting med Hensyn til de smaa Indtægter, at Ligningsmyndighederne have frit Skøn der, og jeg anbefaler det varmt til hele Tingets Vedtagelse.

Saa kommer der nogle mindre væsentlige, til Dels redaktionelle Ændringer, som hele Udvalget er enigt om. — De næste Ændringsforslag, jeg saa har at omtale, ere Forslagene under Nr. 33 og 34, der ere stillede af Indenrigsministeren og tiltraadte henholdsvis af Flertallet under Nr. 2 og af hele Udvalget. Mindretallet har stillet Forslag under Nr. 31 angaaende det samme Emne, som omhandles i Nr. 33, affattet paa en noget anden Maade. Ændringsforslag Nr. 33 handler om Regler for Beskatning m. v. af udenlandske Selskaber, og Ændringsforslag under Nr. 34 handler om Filialer af saadanne Selskaber baade indenlandske og udenlandske, for udenlandske Selskaber om deres Agenturers Skattepligt o. s. v. Disse Forslag anbefaler jeg ogsaa til det høje Tings Velvillie. — Under Nr. 38 er der et mindre væsentligt Forslag, som jeg ikke skal opholde mig videre ved. Vi finde det naturligere at sige, at Skatten „indbetales“ i det og det Kvartal i Stedet for at den „opkræves“ i det og det Kvartal. — Ja, jeg ser ikke, at der er videre af Betydning i dette Afsnit, som vi her have under Behandling i Øjeblikket. De væsentligste Spørgsmaal,

vi have at forhandle med hinanden om i Dag, falde under det næste Afsnit.

P. G. C. Jensen: Jeg skal ogsaa fatte mig meget kort med Hensyn til den Del af Ændringsforslagene, der nu er under Forhandling. Det første af vore Ændringsforslag gaar ud paa at samle Reglerne om Skattepligten til Kommunerne i een Paragraf. Vi anse det for hensigtsmæssigt at have en saadan samlet Bestemmelse derom, hvilket man ikke har i den gældende Lovgivning. Med dette Ændringsforslag under Nr. 1 staa Ændringsforslagene Nr. 4—8 i uløselig Forbindelse. Af dette Ændringsforslag har Flertallet under Nr. 2 optaget det næstsidste Stykke om det midlertidige Ophold i en Kommune, som er forbunden med Næringsdrift med Værksted o. s. v., med en lille Ændring, jeg ikke her skal komme ind paa, men i Hovedsagen er det altsaa optaget af Flertallet, og det forstaar sig, at hvis vi ikke faa vedtaget — og da vi formodentlig ikke faa vedtaget — vort Ændringsforslag under Nr. 1, maa vi subsidiært holde os til Nr. 2 som det, der indeholder i alt Fald en Del af de Bestemmelser, vi ønske optagne. — Under Nr. 3 have vi foreslaaet en forandret Affattelse af § 3. Sagen er, at i Lovforslagets § 7, 2det Stykke, 1ste Linie, staar der, at Indkomsten skal udfindes efter Reglerne i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten §§ 4—7. Det Forslag, der stilles af Mindretallet, gaar videre end til at sige, at Indkomsten skal udfindes efter de nævnte Regler, det gaar ud paa, at §§ 4—7 i den ommeldte Lov fuldt ud skulle være anvendelige ved Ansættelse af Skatten til Kommunerne. At dette har Betydning, forekommer mig at være klart, og jeg forstaar overhovedet ikke, at der er rejst nogen Modstand derimod. Jeg skal f. Eks. gøre opmærksom paa, at der i Indkomstskattelovens § 6 er Tale om, at der ikke skal tages Hensyn til, hvorledes Indtægterne anvendes, om de anvendes til egen og Families Forsørgelse eller til Gaver eller paa anden Maade. Det er dog aabenbart en Bestemmelse, som ogsaa bør gælde ved den kommunale Beskatning, men som der ikke findes noget tilsvarende til i Lovene om denne. Ligeledes indeholder § 7, som ærede Medlemmer vide, en Bestemmelse om, at Familieoverhovedet beskattes af hele Husstandens Indkomst. Det er dog vigtige Regler, men de komme ikke med